

Dolors Bramon revisa els clixés en el llibre 'L'islam avui'

L'islam no és el que ens pensem



INMA SANZ DE BARANDA

JOSEP MASSOT
Barcelona

Dolors Bramon, professora emèrita de la Universitat de Barcelona, publica *L'islam avui* (Fragmenta), un llibre en què analitza els aspectes més controvertits relacionats amb l'islam i amb la seva inserció en el món contemporani. En conversa amb *La Vanguardia*, assenyalava els errors més recurrents que es cometien a Occident quan es parla dels musulmans. Bramon diu que "confonem grollerament musulmà amb àrab, musulmà amb moro (quan musulmà és una religió). El moro més conegut és sant Agustí d'Hipona, un moro cristià o berber cristià".

La qüestió del vel "és una cosa molt complicada de resoldre en poques paraules. Si algú es vol posar lliurement un vel o un jersei vermell, jo no hi tinc res en contra. Sí que estic en contra de l'obligació del vel integral i que algú o alguna es vesteixi de manera que jo no pugui saber qui hi ha sota aquesta roba. Llavors es converteix en una qüestió d'ordre públic. Les dones no tenen cap obligació de portar cap mena de roba dife-

renciada de les que no són musulmanes. A més, només veiem les que porten un tipus de vel; n'hi ha d'altres que van vestides normal i tu no saps si són musulmanes, si no ens ho diuen".

"L'Alcorà -diu Dolors Bramon- només prohibeix que homes i dones ensenyin el sexe. I, en el cas de les dones, afegeix que es tapin els pits amb una peça de roba. El que passa és que circulen moltes traduccions de l'Alcorà malintencionades, expressament tergiversades. Qualsevol imam malintencionat el pot fer creure que hi diu el que no diu. A nosaltres ens passava el mateix amb el llatí. Qualsevol capellà malintencionat el feia creure que la Bíblia diu el que no diu".

L'Alcorà, segons l'arabista, no és un llibre violent. Hi ha molts passatges de gran violència, però "queda clar, quan el llegeixes sencera, que, per exemple, un musulmà no pot lluitar contra cap altre musulmà, i la història n'és plena, de guerres entre musulmans, així que és tan clar com ignorat".

Un altre dels dictats de l'Alcorà és que els governants han de protegir els creients del que va ser revelat als profetes d'Israel i a Jesús, a qui tenen com a profeta, perquè

Massa clixés.

La professora emèrita de la Universitat de Barcelona -i una de les màximes autoritats en

arabisme- ha escrit un llibre per corregir els errors més habituals a l'hora de tractar qüestions relacionades amb els musulmans

"Burca? L'Alcorà només prohibeix que s'ensenyi el sexe, i les dones, a més, han de tancar-se els pits"

creuen en el mateix Déu i no s'ha de fer diferència. Fins ara era així, diu Bramon, com es demostra amb la pervivència a Tunísia "de la sinagoga en funcionament més antiga del món o amb els diferents cristians de Síria que el mal anomenat Estat Islàmic està massacrant; fins i tot ho fa amb musulmans que no pensem com ells, els xiïtes".

Segons Bramon, "avui tenim una idea terrible de l'islam perquè hi ha grups que cometien autèntiques barbaritats. Primer en deïem EI (Estat Islàmic), després va venir la nomenclatura anglesa,

ISIS o ISIL (Estat Islàmic de l'Iraq i Síria), i ara en diem Daïx, i esclar, no sabem què vol dir i ens quedem tan amples. Daïx vol dir Estat Islàmic de l'Iraq i Síria en àrab. Els estem anomenant com ells, els terroristes sanguinaris, volen que els anomenem! Estan guanyant les batalles ideològiques i de coneixement. El que fan els terroristes no està conforme amb la doctrina de l'islam".

Un altre error, segons l'arabista, és parlar de la *ghihad*. "Perquè sigui *ghihad* una guerra no es poden matar ni vells, ni dones, ni nens, ni freres, ni monges, ni comerciants, ni camperols, ni homes de ciència... i podria continuar, perquè la llista és llarga. Res d'això no s'està complint".

Com se'ls ha d'anomenar? "Doncs terroristes, el que són", diu l'autora del llibre. "En català a l'IEC ho diu bé: *ghihad*, en masculí, amb dues acepcions, "Esforç individual o col·lectiu que fan els musulmans per tal de millorar la seva conducta", i "Guerra encaminada a l'expansió i a la defensa de l'islam". Però la RAE estableix: *yihad*, femení, "Guerra santa de los musulmans". Un disbarat. El so no és el de la i grega. Són capços de pronunciar Jessica o Jimmy i no *ghihad*? I després, guerra santa és un concepte cristià que es va inventar el papa Urbà II. Hi ha un rumor que diu que els acadèmics van estar tant temps dirimint la paraula matrimoni, per allò del matrimoni gai homosexual, que quan van arribar a la i grega la van despatxar en uns minuts". El llibre d'estil de *La Vanguardia*, en català fixa la *ghihad*, en femení, per ser equivalent a guerra, també femení. En castellà, el diari utilitza la grafia de la RAE, la *yihad*, que equipara la i grega a aquest so inexistent en el castellà peninsular, però no en moltes zones d'Amèrica, on, per exemple, es pronuncia amb el so de la jota anglesa.

"El pitjor, segons l'arabista, és que l'islam no ha tingut il·lustració i no separa Estat i religió, però arribarà aquest moment", tot i que -alerta- "hi ha països que paguen versions de l'Alcorà manipulades per fer-li dir el que ells volen. Canviem uns quantes paraules i alguna preposició ja fabriquen l'obligació de portar burca".